

Sygn. akt VIRCa 175/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert

Sędziowie: SO Ewa Błesińska

SSR del do SO Arkadiusz Rokicki (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego A. S. (1)** reprezentowanego przez matkę A. S. (2)

przeciwko **A. R.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 8 marca 2013 roku

sygn. akt III RC 702/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że zasądzone tam alimenty podwyższa do kwoty po 1600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych) miesięcznie;

II. w pozostałej części apelację strony powodowej oddala;

III. oddala apelację pozwanego.

Sygn. akt VI RCa 175/13

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniego A. S. (1) jego matka A. S. (2) wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego A. R. z kwoty 550 zł miesięcznie do wysokości 30 % wynagrodzenia pozwanego nie mniej jednak niż 2.500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu podała, że potrzeby powoda wzrosły od czasu ostatniego orzeczenia i ich zaspokojenie wymaga kwoty około 2.500 zł miesięcznie. Pozwany nie ma żadnego kontaktu z synem i w ocenie autorki pozwu powinien przejąć finansową stronę jego utrzymania w całości.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, że wysokość wydatków na małoletniego wskazana w pozwie nie jest racjonalna. Alimenty w dotychczasowej wysokości należy uznać za wystarczające.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, wyrokiem z dnia 08 marca 2013r., zasądził od pozwanego tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego A. S. (1) kwotę po 850 zł miesięcznie, poczynając od dnia 16 października 2012r. w miejsce alimentów w wysokości po 550 zł miesięcznie, ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2008r., w sprawie III RC 655/07, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, nie obciążył stron kosztami sądowymi, zaś wyrokowi w części podwyższającej alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności oraz klauzulę wykonalności.

Sąd ten ustalił, że wyrokiem z dnia 21 stycznia 2008r., w sprawie III RC 655/07, Sąd Rejonowy w Olsztynie zasądził od pozwanego A. R. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego A. S. (1) kwotę 550 zł miesięcznie. W czasie wydawania przedmiotowego wyroku małoletni powód miał 7 lat i uczęszczał do pierwszej klasy szkoły podstawowej. Na ubezpieczenie, fundusz klasowy i szkolny matka małoletniego wyłożyła 60 zł., za obiady płaciła 60 – 67 zł miesięcznie, zaś na podręczniki, przybory szkolne i mundurek wydała 328 zł. Poza wydatkami na odzież matka powoda ponosiła koszty związane ze zdrowiem małoletniego, który uczęszczał do Poradni Laryngologicznej z uwagi na stwierdzony niedosłuch. A. S. (2) ponosiła również koszty zakupu obuwia ortopedycznego. Ponadto zapisała małoletniego na zajęcia taekwondo, za które miesięczna opłata wynosiła 90 zł, a strój kosztował 113 zł. Małoletni mieszkał wraz z matką. Wydatki na utrzymanie mieszkania wynosiły około 460 zł miesięcznie, a miesięczna rata kredytu mieszkaniowego - 340-350 zł. Matka małoletniego była zatrudniona w (...) S.A. i otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 2.267,52 zł - 2.468,64 zł brutto. Pozwany był z zawodu prawnikiem. W roku 2006 osiągnął dochód w wysokości 1.756 zł za prowadzone przez okres dwóch miesięcy w Wyższej Szkole (...) zajęcia dotyczące negocjacji. Zajęcia takie prowadził również w okresie od lutego do marca 2007 r. z wynagrodzeniem 1.200 zł brutto. Od kwietnia 2007 r. nie był zatrudniony i utrzymywał się z prac dorywczych w budownictwie. Jego zarobki kształtowały się na poziomie 1.500 zł miesięcznie. Posiadał obowiązek alimentacyjny w stosunku do syna z poprzedniego związku w wysokości 300 zł miesięcznie. Pozwany od 2007 r. był właścicielem mieszkania o powierzchni 50 m², które otrzymał w darowiźnie od siostry. Koszt utrzymania lokalu wynosił 400 zł miesięcznie. Obecnie powód A. S. (1) jest uczniem VI klasy szkoły podstawowej. Trenuje taekwondo, uczęszcza na dodatkowe lekcje języka angielskiego, za które jego matka płaci rocznie 1.650 zł. Powód jest zdrowy, wymaga jednak założenia stałego aparatu ortodontycznego, którego koszt wyniesie od 1.500 zł do 3.000 zł. Powód pozostaje na wyłącznym utrzymaniu matki A. S. (2), która jest z zawodu prawnikiem i czerpie dochody z kilku umów związanych z nauczaniem, jak też obsługą prawną. W roku 2011 jej dochód po odliczeniach wyniósł 106.340,88 zł. W roku 2012 jej dochody są mniejsze o kwotę około 2.500 zł miesięcznie. Posiada zobowiązania z tytułu kredytów na zakup mieszkania, zakup samochodu oraz kredytu konsumpcyjnego zaciągniętego na potrzeby związane z ukończeniem studiów prawniczych i aplikacji radcowskiej. Łączna suma zobowiązań z tego tytułu wynosi około 3.100 zł miesięcznie. Pozwany A. R. mieszka w S. w mieszkaniu stanowiącym współwłasność jego i jego siostry. Ponadto jest właścicielem drugiego mieszkania położonego również w S. o powierzchni 55 m², które wynajmuje za czynsz w wysokości 1.600 zł miesięcznie. Pozwany ma wyższe wykształcenie prawnicze, obecnie jest zainteresowany podjęciem stażu w kancelarii komorniczej we W.. Nie jest zarejestrowany we właściwym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Poza powodem nie ma innych osób na utrzymaniu. Pozwany w okresie od kwietnia 2008 r. do marca 2012 r. uczęszczał do szkoły języka angielskiego S. w L.. Roczny koszt szkoły językowej to 2.500 zł. Pozwany przygotowuje się samodzielnie do egzaminu niezbędnego do uzyskania licencji detektywa. Ponadto ukończył kurs mediacji, nie ma jednak uprawnień do wykonywania tej funkcji. Nie utrzymuje kontaktów z małoletnim powodem.

Sąd Rejonowy w Olsztynie uznał powództwo za częściowo uzasadnione. Od ostatniego prawomocnego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów upłynęło ponad pięć lat. Przez ten czas nastąpił wzrost cen towarów pierwszej potrzeby, pojawiły się też nowe potrzeby małoletniego związane z jego dorastaniem. Ocena stanu zdrowia, wieku i trybu życia pozwanego pozwala na ustalenie, że może on w większym niż dotychczas stopniu partycypować w pokrywaniu potrzeb dziecka. Pozwany spędził 4 lata na inwestowaniu we własne wykształcenie, zdobył cenne umiejętności językowe. Sposób jego zarabkowania, to jest wykorzystywanie majątku w postaci mieszkania, nie należy do tych, które wymagałyby od niego szczególnego zaangażowania czasu lub pracy, czy jakichkolwiek wyrzeczeń. Widać na tym tle szczególnie kontrast postawą pozwanego, a postawą matki powoda, pracującą na kilku

etatach, aby zapewnić dziecku życie na wyższym poziomie. Z zeznań samego pozwanego wynika, że jego starsze dzieci się usamodzielnili i w tej chwili powód jest jedyną osobą, wobec której ma obowiązek alimentacyjny. W ocenie Sądu I instancji, można oczekiwać od niego większego zaangażowania i bardziej odpowiedzialnego podejścia do rodzicielskich obowiązków, tym bardziej, że ograniczają się one do płacenia alimentów. Pozwany jest zdrowym, wykształconym mężczyzną, który w żadnej mierze nie może narzekać na niedostatek. Stąd też Sąd podwyższył alimenty do kwoty 850 zł miesięcznie, uznając że taka kwota, choć niemała, pozostaje w zasięgu jego możliwości płatniczych. W pozostałym zakresie żądanie pozwu uznał za wygórowane. W ocenie Sądu Rejonowego nieuzasadnione jest stanowisko, że potrzeby powoda wzrosły przez wspomniane pięć lat pięciokrotnie. Ponadto matka powoda opierała się na niesprawdzonych wiadomościach o rzekomym bogactwie pozwanego, zakładając jego wyjątkowo wysoką stopę życiową. W tej sytuacji pozwany nie może być obciążany w całości wydatkami o charakterze ponadprzeciętnym w postaci telewizora, konsoli do gier, notebooka czy aparatu fotograficznego. Dochody przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda znacznie wzrosły od czasu ostatniego orzeczenia. Stąd też powództwo ponad kwotę 850 zł miesięcznie zostało oddalone. Sąd podwyższył alimenty od dnia 16 października 2012 r., to jest od daty pierwszej rozprawy, podczas której pozwany w sposób nie budzący wątpliwości dowiedział się o żądaniach pozwu. Sąd I instancji zwolnił strony od kosztów sądowych na mocy art. 113 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c. Powód jest bowiem małoletni i nie posiada własnego majątku ani dochodów, zaś pozwany powinien przeznaczyć wszelkie środki na własne niezbędne potrzeby i wywiązywanie się z zasądzonych od niego podwyższonych alimentów.

Apelację od tego wyroku wniosły obie strony.

Strona powodowa zaskarżyła wyrok w części oddalającej powództwo o podwyższenie alimentów, zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności:

- art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie i wadliwe ustalenie przez Sąd I instancji, iż pozwany nie jest w stanie uiszczać alimentów w żądanej wysokości, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że pozwany posiada znaczny majątek oraz prowadząc dostanie życie stale podróżuje i doksztalca się w prywatnych zagranicznych szkołach językowych; ponadto Sąd błędnie ustalił, iż przez możliwości zarobkowe należy rozumieć tylko i wyłącznie dochody uzyskiwane przez pozwanego, podczas gdy dokonując prawidłowej wykładni omawianego przepisu należy dojść do wniosku, że przez możliwości zarobkowe należy rozumieć również te dochody, które pozwany mógłby uzyskać, gdyby podjął należyte i staranne działania;

- art. 135 § 2 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię i niezastosowanie go przez Sąd I instancji, pomimo istnienia przesłanek do jego zastosowania i braku obciążenia pozwanego całością kosztów wychowania małoletniego syna, w sytuacji kiedy od wielu lat tylko i wyłącznie matka małoletniego czyni osobiste starania utrzymania i wychowania małoletniego;

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 233 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez dokonanie przez Sąd I instancji błędu w ustaleniach faktycznych będących podstawą orzekania, jak również dokonanie przez ten Sąd ustaleń sprzecznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym oraz sprzecznych z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a tym samym przyjęcie za prawdziwe zeznań pozwanego, że nie pracuje i utrzymuje się jedynie z wynajmu mieszkania, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że posiada on znaczny majątek oraz że stać go na wyjazdy zagraniczne w celu podjęcia nauki w odpłatnej szkole językowej i na stałe oraz częste podróże pomiędzy Polską a Wielką Brytanią.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. uwzględnienie powództwa w całości, tj. zasądzenie alimentów w żądanej wysokości po 2.500 zł miesięcznie od dnia wniesienia powództwa,

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kosztów procesu za obie instancje.

W uzasadnieniu apelacji strona powodowa podniosła, że Sąd Rejonowy w Olsztynie błędnie uznał, że brak było podstaw do podważenia prawdziwości zeznań pozwanego, który twierdził, że nie pracuje i utrzymuje się jedynie z wynajmu mieszkania. Pozwany uiszcza alimenty w wysokości 550 zł, ponosi koszty podróży do Wielkiej Brytanii, a także koszty nauki i jednocześnie po dacie ostatecznego orzeczenia w sprawie alimentów nabył w S. mieszkanie warte ponad 450.000 zł. Ponadto z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika w jaki sposób Sąd ustalił wysokość należnych alimentów. W ocenie strony powodowej kwota ta została ustalona w sposób dowolny. Sąd I instancji nie uwzględnił wydatków związanych z wyjazdami małoletniego syna na obóz taekwondo i obóz wypoczynkowy oraz zimowisko.

Pozwany zaskarżył wyrok w zakresie:

1. pkt I zasądającego od pozwanego na rzecz powoda tytułem podwyższonych alimentów 850 zł miesięcznie w miejsce alimentów w kwocie 550 zł miesięcznie,
2. pkt III orzekającego o odstąpieniu od obciążania stron kosztami sądowymi.

Jednocześnie zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj.
 - a. art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wskutek pominięcia przez Sąd przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych okoliczności wskazujących na zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego i tym samym przyjęcie, iż jest w stanie uiszczać alimenty na rzecz powoda w kwocie po 850 zł miesięcznie, podczas gdy prawidłowa wykładnia w/w przepisu prowadzi do wniosku, że wysokość alimentów winna wynosić nie więcej niż 550 zł miesięcznie;
 - b. art. 138 k.r.o. poprzez nieprawidłowe stwierdzenie, wbrew zebranemu w sprawie materiałowi dowodowemu, iż nastąpiła zmiana stosunków skutkująca możliwością żądania zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego pozwanego;
2. obrazę przepisów prawa procesowego, tj.
 - a. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez błąd w ustaleniach faktycznych, przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz dokonanie przez Sąd ustaleń całkowicie dowolnych, sprzecznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, prowadzących do błędnego ustalenia przez Sąd I instancji możliwości zarobkowych pozwanego, niewykazanie w ogóle wysokości możliwości zarobkowych pozwanego, kosztów utrzymania powoda na poziomie 850 zł miesięcznie, przy dochodach pozwanego w wysokości 1.600 zł;
 - b. art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie wskutek odstąpienia przez Sąd I instancji od obciążania stron kosztami sądowymi, przy braku uzasadnienia takiego postanowienia oraz naruszenie zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania wobec oddalenia powództwa powoda w większej części, przy jednoczesnym braku uwzględnienia, iż pozwany reprezentowany był przez zawodowego pełnomocnika, któremu należne są w takim przypadku koszty zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu apelacji pozwany podniósł, że wysokość świadczeń pieniężnych ponoszonych w ramach obowiązku alimentacyjnego jest mierzona w stosunku do każdego z rodziców małoletniego z osobna, a zobowiązany nie może ponosić kosztów niewspółmiernych do faktycznych i rzeczywistych możliwości zarobkowych. Pozwany pozostaje bez pracy i utrzymuje się jedynie z czynszu za wynajem mieszkania położonego w S. w wysokości 1.600 zł miesięcznie. Nałożenie na pozwanego obowiązku zapłaty świadczenia alimentacyjnego w kwocie 850 zł miesięcznie spowodowałoby, iż na jego bieżące wydatki pozostałaby kwota 350 zł. Pozwany posiada jedynie wykształcenie wyższe prawnicze, nie posiadając jednakże uprawnień do wykonywania zawodu adwokata czy radcy prawnego. Fakt ten nie może pozostać bez wpływu na możliwości podjęcia zatrudnienia przez pozwanego i na wysokość osiągniętych

przez niego zarobków. Ponadto Sąd I instancji błędnie zastosował przepisy dotyczące kosztów postępowania. Poprzez uwzględnienie powództwa tylko w nieznaczącej części powinna znaleźć zastosowanie przede wszystkim zasada wynikająca z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., na mocy której powód przegrywający proces ponosi koszty postępowania na rzecz pozwanego w odpowiedniej części. Jedynie art. 102 k.p.c. przewiduje możliwość zasądzenia wyłącznie części kosztów procesu na stronę, a tym bardziej nieobciążania jej kosztami w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Sąd I instancji doszedł do wniosku, że uzasadnia to fakt, iż powodem jest osoba małoletnia, która nie posiada dochodów. Jednocześnie nie wzięto pod rozwagę tego, że powód reprezentowany był przez przedstawiciela ustawowego, który posiada wykształcenie prawnicze i czynnie wykonuje zawód radcy prawnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja małoletniego powoda częściowo zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w Olsztynie podziela ustalenia Sądu I instancji odnośnie wysokości kosztów zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniego A. S. (1). Trudno nie zgodzić się ze stanowiskiem wyrażonym w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że wyliczenia dokonane przez matkę dziecka, odnośnie wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego syna są wygórowane i nie można się zgodzić z założeniem, że przez pięć lat wzrosły pięciokrotnie. Trafnie Sąd Rejonowy uznał, że pozwany nie może być obciążony w całości wydatkami o charakterze ponadprzeciętnymi w postaci kosztów zakupu telewizora, konsoli do gier, notebooka czy aparatu fotograficznego. Prawdopodobnie również ustalone zostały możliwości zarobkowe pozwanego, przez które należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody uzyskiwane lecz także zarobki, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki. Tymczasem sposób zarabkowania pozwanego poprzez wykorzystywanie majątku w postaci mieszkania nie należy do tych, które wymagałyby szczególnego zaangażowania czasu czy jakichkolwiek wyrzeczeń. Nie ulega wątpliwości, że kwota 1.600 zł miesięcznie uzyskiwana przez pozwanego z tytułu najmu mieszkania nie wyczerpuje jego możliwości zarobkowych.

Niezależnie od powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że apelacja małoletniego powoda częściowo zasługiwała na uwzględnienie na skutek nowych okoliczności, które pojawiły się po zamknięciu rozprawy przed Sądem I instancji. W tym czasie u małoletniego A. S. (1) zdiagnozowano jałową samoistną martwicę kości. W związku z tym małoletni powód będzie wymagał specjalistycznego leczenia w postaci laserów, specjalnych naświetleń. Niezależnie od tego wskazane jest pilne leczenie w sanatorium, z tym że czas oczekiwania na leczenie finansowe przez NFZ wynosi około roku. Zatem uzasadnionym będzie sfinansowanie tych kosztów przez jego matkę, co umożliwi znaczące skrócenie czasu oczekiwania na przyjęcie do sanatorium i niewątpliwie będzie miało korzystny wpływ na stan zdrowia dziecka.

Powyższe okoliczności uzasadniały podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletniego powoda do kwoty po 1.600 zł miesięcznie. Nie ulega wątpliwości, że powyższa kwota pozostaje w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych A. R.. Pozwany nie wykazał, aby istniały jakiegokolwiek przeciwwskazania do wykonywania przez niego pracy zarobkowej, a ponadto nie ma innych osób na utrzymaniu. Trafnie podniesiono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że pozwany zdobył cenne umiejętności językowe, co niewątpliwie ma korzystny wpływ na jego możliwości zarobkowe. Ustalona przez Sąd Okręgowy kwota alimentów nie przekracza dochodów uzyskiwanych przez pozwanego z jego majątku. Wprawdzie obowiązek alimentacyjny spoczywa również na matce małoletniego powoda, ale nie ulega wątpliwości, że jest on realizowany także poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.). Skoro pozwany nie utrzymuje z dzieckiem żadnych kontaktów, a cały trud wychowania syna spoczywa na matce, obowiązek alimentacyjny ojca powinien zostać ustalony na kwotę po 1.600 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania strony powodowej w całości. Zarówno potrzeby małoletniego powoda jak również sytuacja materialna i możliwości zarobkowe pozwanego nie uzasadniały podwyższenia alimentów do kwoty po 2.500 zł miesięcznie.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez podwyższenie alimentów do kwoty po 1.600 zł miesięcznie (pkt I wyroku) i w pozostałym zakresie apelację powoda oddalić – art. 385 k.p.c. (pkt II wyroku).

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom wysuwanym w apelacji, Sąd I instancji prawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego, tj. art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. Całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a także opisane wyżej zmiany okoliczności w zakresie zwiększonych potrzeb małoletniego powoda spowodowanych pogorszeniem stanu zdrowia nie tylko nie uzasadniały oddalenia powództwa, ale skutkowały koniecznością ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego na kwotę 1.600 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy uznał, że ocena materiału dowodowego nie narusza zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy dokonał wnikliwej i prawidłowej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym również w zakresie ustalenia możliwości zarobkowych pozwanego.

Sąd Okręgowy nie dopatrywał się również uchybień Sądu I instancji w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Brak było podstaw do nałożenia na małoletniego powoda obowiązku zwrotu na rzecz pozwanego tych kosztów. Trafnie podniesiono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że małoletni powód nie posiada własnego majątku ani dochodów. Również korekta wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie dokonana na skutek apelacji powoda, wyrażająca się w podniesieniu zasądzonym alimentów do kwoty po 1.600 zł miesięcznie nie uzasadniała obciążenia strony powodowej tymi kosztami. Ostatecznie bowiem żądanie powoda zostało w znacznym zakresie uwzględnione.

Uznając zatem, że apelacja strony pozwanej nie ma uzasadnionych podstaw, na mocy art. 385 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił ją w całości (pkt III wyroku).